

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 521

ngày 03 tháng 07 năm 2005

Tờ báo hằng tuần **ĐIỀN KHÍ PHẦN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Vô Cùng

*Đường tu vô cùng cần tu tiến
Khai triển chính mình sống mới yên
Quý tướng Trời cao thường được độ
Triển miên học hỏi khỏi mê lầm*

Kính bái

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 21/05/2005 đến 27/05/2005

Copyright 2005 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Hành triển có hữu ích gì không?
- 2) Thực hành cách nào mới đúng?
- 3) Tiến hóa cách nào mới đúng?
- 4) Thành tâm tu luyện cách nào mới đúng?
- 5) Đọc những sách gì mới đúng?
- 6) Nhịn nhục là sao?
- 7) Chuyện gì là quý nhất ?

<p>1) San Diego, 21-05-2005 4: 35 AM <i>Hỏi: Hành triển có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa hành triển có tiến bộ</p> <p>Kệ: <i>Qui nguyên thiên giác tự đạt mình Thực hiện công phu rõ hành trình Tự giác chính mình thông đời đạo Thực hành tự cứu rõ hành trình</i></p>	<p>2) San Diego, 22-05-2005 12: 25 AM <i>Hỏi: Thực hành cách nào mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành đều đặn mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Nghiêm trang tự sửa mới là đúng Chuyển hóa thâm sâu hiểu tới cùng Nguyên lý Trời ban không sửa đổi Thành tâm tu luyện chẳng đổi dời</i></p>
<p>3) San Diego 23-05-2005 2: 34 AM <i>Hỏi: Tiến hóa cách nào mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa tiến hóa thâm sâu mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm hành tiến trong nhịn nhục Quý tướng Trời cao chuyên sắc màu Thương hại chính mình phải tự tu Bình tâm học hỏi cứu thân mình</i></p>	<p>4) San Diego, 24-05-2005 7: 30 AM <i>Hỏi: Thành tâm tu luyện cách nào mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa thành thật thực hành mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Thành thật thực hành thì mới đúng Học hỏi vô cùng pháp bao dung Thành tâm học hỏi tới vô cùng Qui nguyên thiên giác pháp bao dung</i></p>
<p>5) San Diego, 25-05-2005 9: 15AM <i>Hỏi: Đọc những sách gì mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa đọc những sách nào liên quan đến sự phát triển tâm linh mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Đọc nghiên cứu tài liệu liên quan Học hỏi không ngừng tự phát quang Giải mê phá chấp lòng chơn thật Trên bộ đầu khai triển hào quang</i></p>	<p>6) San Diego, 26-05-2005 2: 36 AM <i>Hỏi: Nhịn nhục là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa nhịn nhục là phải vui tươi</p> <p>Kệ : <i>Trí tâm mở rộng mới vui tươi Khai triển tâm linh trình các giới Tha thứ thương yêu xây dựng tiến Bình tâm tiến hóa giải buồn phiền</i></p>
<p>7) San Diego, 27-05-2005 1 : 55AM <i>Hỏi : Chuyện gì là quý nhất ?</i></p> <p>Đáp : Thừa chuyện tu là quý nhất</p> <p>Kệ : <i>Phân minh đời đạo rõ chơn tình Quý tướng trời cao tự nín thình Biến chuyển vô cùng Trời chiếu phước Hành thông chơn pháp hướng về Trời</i></p>	

TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

GẶP TIÊN VẤN NIỆM PHẬT

Tôi đi qua tới cái sông trên kia, sông Bỉ Ngạn đó, tôi đứng bên này, ở bên kia có ba cô thiệt đẹp đứng ngoắc tôi. Họ đứng họ ngoắc tôi, thử ghê lắm, mà tôi cũng vẫn niệm Phật. Tôi không biết cái gì

hơn, bởi vì mình không có học bùa học phép gì đâu. Như bây giờ các anh lên đó các anh không có gì hơn tôi, tôi đâu có chỉ cái gì đâu, chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật, chứ không thôi mấy cổ đánh một cái mình chết. Cái xứ của người ta mà mình đâu có biết gì, nhưng đẹp, thì mình biết đẹp vậy thôi, cứ niệm Phật rồi nó đi luôn... À... mình thấy mình đi trên mặt nước như không có gì hết, nhưng mà đẹp thiệt là đẹp! Về đây, cái tâm hết động rồi, về dòm bà xã hay người trong nhà... người nào người nấy xấu quá! Không có người nào tốt hết, xấu quá!!! Người ta nghĩa là thanh nhã đẹp lắm, nhưng mà tôi không dám nói chuyện, tôi chỉ biết niệm Phật thôi. Bởi vì mình nhất tâm tu, không có nghĩ tới cái chuyện đó nữa, hết rồi. Tôi sợ nó lạc kế nguy, chỉ biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

Đẹp lắm! Khi mà các anh thấy rồi các anh không muốn... nói thiệt ra... xin lỗi chứ... ở đây mình không muốn nói ai hết, người ta đẹp lắm. Còn đàn ông, mấy bà thấy rồi cũng về dòm mấy ông xã, cái mặt không ra quái gì hết. Người ta môi son, đẹp trai, còn mặt ông đâu... cù lằn, không muốn nói nữa. À... đàn bà nó gặp tiên đồng thấy đẹp lắm, người ta thông minh chứ không phải như mình. Nói qua nói lại rồi giận qua giận lại đủ chuyện, không xong chuyện gì hết... Người ta thông minh lắm, hết sức thông minh... mắt sáng... đẹp lắm!...

Nói chuyện đâu phải nói chuyện như ở thế gian, khi mà ông tới đó, ông đánh lễ Quan Âm rồi, cái tâm tâm ông muốn gì, thì cái luồng thanh điện chuyển hóa trả lời liền, chứ đâu có phải Quan Âm mở miệng nói: “Nè, cho con cái này, cái kia, cái nọ...”. Nhưng mà mình nghe thấy cho cái này, cái kia, cái nọ, biết rõ ràng, rồi về thế gian mình thấy, phối kiểm lại nó đúng vậy.

Trong Vô Vi nó không có hỏi ai hết, bởi vì nó tu tiến về Phật giới mà... Mà hỏi không được, nó không chịu hỏi đâu, chịu niệm Phật đi tới thôi, hỏi không được. Hỏi tôi thấy đó, đẹp lắm chứ! Mà rốt cuộc rồi không chịu, ở đây nó niệm Phật không hà. Hỏi đó cái tâm anh nó định ghê lắm, không có bao giờ anh theo ai hết, về tới nhà rồi tiếc: “Hồi nãy cô đó... sao đó...” rồi ở trong này lục căn lục trần nó cười mình: “Ông muốn dở cái trò hồi xưa nữa...”. Bởi vì mình dạy nó, hồi ở thế gian công phu khổ cực này nè, mình dạy nó nhứt định phải tiến về xứ Phật, bỏ cái tham dục, lánh khỏi cái thất tình lục dục, mà mình gặp cái đó rồi trở về mình tiếc. Ở trong này nó phản đối liền, hội đồng của nó hay lắm.

Cho nên các bạn làm thử đi, thấy rồi các bạn không có bao giờ theo đâu, nói thiệt, cái đường đi đàng này nó bảo đảm không có bị mê lạc qua bên đó, không có bị qua, thấy thì thấy rất nhiều.

THƠ

Lời Lữ Hành

*Ta viết bài Thơ để trả lời
Cho người ngậm máu miệng tanh hôi :
Đấy khăn người hãy lau chùi miệng !
Đấy nước người mau súc miệng tôi !*

~

*Ta viết bài Thơ vui với xuân,
Có sao người lại nổi lòng sân ?
Họa Thơ lại họa sai niêm luật ;
Tên chẳng dám đề thật bất-nhân !*

~

*Ta viết bài Thơ tặng bạn hiền,
Có sao người lại nổi cơn điên ?
Thơ sai niêm luật còn vênh-váo ;*

Không thấy mình tôi lại xỏ-xiêng.

~

*Ta viết bài Thơ chúc phúc người :
Làm con đũa-điều bậy lâu rồi...
Đường tu Thiền gắng vun-bồi đức
Phước-huệ song-tu chớ dễ người !*

~

*Không viết trả lời người cứ ngu ;
Trả lời thì tiếc hạnh người tu.
Bình-sinh dư biết người không đáng
Vẫn trả lời theo đáng trượng-phu.*

Toulouse, ngày 27-06-2005.
Trịnh Quang Thắng

KHÔNG TRẢ MỘT XU

Tu lâu sao không thấy xuất hồn!
Lúng túng bây giờ mới hỏi dồn?
Loay hoay tụng kinh - lạy - gõ mõ.
Chẳng có công phu muốn xuất hồn
Có tâm cầu đạo? - Trên Thiên giới
Hỏi bạn đường tu đã xuất hồn
Cám ơn. không tiền vay trả pháp
Chỉ lại người sau biết xuất hồn.

5 THÀNH

(Củ Chi, 08-09-2004)

====

MẢNH HỒN THƯƠNG ĐAU

(Hoạ y vận bài “Không Trả Một Xu”
của huynh 5 Thành, Củ Chi)

Ham mê tiền của hại phần hồn
Không biết sửa tu khổ dập dồn
Hưởng thụ dục tình hư thể xác
Vọng cầu tha lực hại linh hồn
Chạy theo ngoại cảnh thân xơ xác
Hưởng nội không xong khó xuất hồn
Ỗ lại, thiếu hành, vay khó trả
Đường tu đoạn kết: tối tăm hồn

THIÊN ĐĂNG

(Phú Nhuận, 08-09-2004)

=====

KHÔNG TRẢ PHẢI TU!

(Hoạ bài “Không trả một xu”)

Tu bao lâu mà muốn xuất hồn?
Mới tu nên thắc mắc dập dồn
Hà thành cố nhớ siêng trì niệm
Cố tạo công phu để xuất hồn
Có tâm cầu đạo - Luôn học hỏi
Hỏi bạn tu cao đã xuất hồn
Cám ơn? Cố gắng siêng hành pháp
Để một ngày sau đẹp vía hồn.

TRÍ HUỆ

(Chợ Lớn, 09-09-2004)

====

DÂY CÔNG TU LUYỆN

(Hoạ bài “Không Trả Phải Tu”)

Tinh tấn công phu sẽ xuất hồn!
Nghiệp xưa kéo tới, trả dập dồn
Thử tâm nhiều lúc, ôi kinh viá!
Khảo đảo bao phen, thật khiếp hồn!
Có lúc tưởng chừng như bỏ xác
Đôi khi cứ ngỡ mất linh hồn
Đường tu thiếu dũng đừng mong đạt
Tuyệt đỉnh công phu để xuất hồn!

THIÊN TÂM

(PN, 15-09-2004)

BẠN ĐẠO VIẾT

THỰC HÀNH TỰ ĐẠT

Sau nhiều chuyến ngao du để học hỏi những kinh nghiệm quý của các bậc đàn anh đồng môn phái, tôi đã học được nhiều điều hay của người đi trước, nhưng rồi từ đó tôi cũng nhận ra một điều căn bản vô cùng quan trọng trên đường tu hành. Tôi tự thấy rằng rốt cuộc lại, ta cũng phải quay về với chính mình để khai mở và khám phá tất cả những gì bí ẩn mà Thượng Đế đã sáng tạo, ân ban. Rốt cuộc rồi thì chúng ta cũng phải tự tìm hiểu chính mình, thông suốt cái tiểu vũ trụ mà chính mình đang trụ trì bên trong. Bao nhiêu lời dạy, bao nhiêu kinh nghiệm từ kinh sách, từ các bậc Thầy ở bên ngoài ta cũng chỉ là những phương tiện cần thiết tạm thời. Ta mượn nó để sửa mình, khai thác mình và rồi phải thông hiểu rõ về mình. Ta phải tự tạo cho mình một năng lực thật sự, một sự sáng tất yếu để có thể thấu hiểu được mọi việc trong Càn khôn Vũ trụ này. Phải nỗ lực hành trì Đạo Pháp để tự khai sáng cho chính ta.

Tôi thấy lý đạo, cái phương tiện hướng dẫn bên ngoài, đối với bản thân mình hiện giờ đã tạm xem như đầy đủ. Bao nhiêu giáo lý, bao nhiêu triết thuyết, bao mớ xẻ, bàn cãi từ nơi kinh sách của các vị giáo chủ, các bậc thầy, các đàn anh, tràn giang đại hải, rốt lại cũng chỉ để dẫn tới việc ổn định

cái TÂM! Tất cả chỉ để giúp ta xóa tan những rối loạn, những thắc mắc, những hoang mang ngờ vực để đi thẳng vào THỰC HÀNH CHƠN PHÁP, để tự KHAI SÁNG lấy ta. Phải dẫn thân đi vào TỰ TU, TỰ HÀNH và TỰ CHỨNG ĐẮC những gì mà các bậc cao siêu đã chứng đạt và lưu truyền cho hậu thế.

Nếu ta cứ mãi hưởng ngoại, cứ chạy theo cái hay của người khác, cứ lo khen thưởng, tán dương bên ngoài, cứ mãi thỏa mãn óc tò mò đối với mọi vật, thì suốt đời chúng ta chỉ đứng dậm chân tại chỗ cũ và mang đầy trong óc một lô kiến thức vay mượn hời hợt giả tạm, vô ích mà thôi, nếu không biết tự hành đạt để tự chứng minh những điều thấy nghe vay mượn đó.

Cái thời hưởng ngoại của tôi hiện giờ không còn thấy cần thiết nữa. Tôi đã cảm thấy mệt mỏi về sự hưởng ngoại quá rồi. Sự chạy đuổi theo ngoại cảnh trong thời gian mấy năm trước đã quá đủ. Bây giờ tôi cần phải quay về với chính mình để vun bồi, sửa chữa và khai tiến cho tâm linh của chính tôi. Chỉ có trở về khai thác lực lượng thực tế của bản thân mới giúp ta tiến hóa và đạt tới sự tri giác thực sự.

Phải biết lo tự độ chính mình, nếu không, dù ta có kề cận Ông Phật, ta cũng chỉ là một con ma. Bởi vì Phật cũng không thể giải thoát cho người khác được. Ông Phật chỉ hướng dẫn, truyền đạt lại cho ta một phương pháp để ta tự cứu tự độ lấy mình bằng cách thực hành y theo đó. Nếu ta không tự cứu độ mình qua TU HÀNH LUYỆN ĐẠO, thì Ông Phật cũng đành chịu bó tay mà thôi! Nếu Phật và Chúa mà độ được cho con người bằng quyền năng của các Ngài, thì có lẽ ngày giờ này – đã trải qua mấy ngàn năm rồi – con người có lẽ đã siêu thoát về Niết Bàn Cực Lạc hoặc về Thiên Đàng cả rồi, đâu còn đầy dẫy những chúng sanh phàm phu động loạn và đau khổ như hiện tại này?!

Cho nên, là người có thực tâm tu học phải suy nghĩ cho cận kề, tận tường về sự thật trên, để dẹp bớt những mê tín, vọng tưởng, mơ cầu mà mình đã được người khác bày vẽ hoặc tự vẽ bày, thêm bớt qua bao thế hệ u mê vì lòng tham lam, dối trá và biếng nhác, ương hèn. Hãy mạnh dạn dần bước đăng trình trong gian khổ để thực hiện những gì mà Phật, Chúa đã lưu truyền, giáo huấn. Phải suy xét cho thật kỹ và thực hành cho đúng đắn những lời dạy thánh thiện của các Ngài, cũng như của những bậc giác ngộ chân lý trước ta.

Phải thành thật với chính mình, phải can đảm xóa tan những lý luận bao che, những khuất lấp hời hợt, dẹp bỏ hết những tại, bị, bởi... chúng ta sẽ có cơ hội nhìn ra thực tướng của chính mình, những sai quấy, những u mê, những giả trá của ta và nhờ đó ta mới có thể tu bổ sửa chữa tất cả những sai lầm và thiếu sót. Từ đó, ta mới có thể đi lên, mới có thể hy vọng trở về cội nguồn thanh nhẹ, và mới có thể thấy biết, thông hiểu được Chơn Như Phật Tánh của bản thân, để có thể hiệp nhất cùng Chân Lý của Trời Đất.

Muốn là được! Chỉ sợ lòng ta không thực muốn. Muốn bằng hành động hiện thực, hành đạt những gì Chúa, Phật dạy, đó mới là THỰC MUỐN! Chứ không phải miệng cứ nói tôi muốn thành Phật, thành Tiên mà vẫn tham lam, ao ước, ôm đồm vàng bạc, của cải, vật chất ở thế gian. Đó là nói láo! Đó là tự gạt chính mình và dối Trời, dối Phật. Rốt cuộc, chỉ thành con ma tham của, giữ của cho thiên hạ, chứ làm sao giải thoát khổ đau của kiếp người cho được!?

Đừng cầu xin, van lạy các Đấng Bề Trên, vì các Ngài không thể cứu ta, nếu chính ta không ý thức trách nhiệm tự cứu chính mình. Các Ngài, kể cả Thượng Đế Tối Cao, cũng không thể kéo chúng ta lên các cõi trên được, khi mà chính chúng ta đã tự xiềng xích tay chân mình vào những vật chất nặng nề của hồng trần. Hơn thế nữa, các Đấng Bề Trên luôn luôn rất Từ Ái và cũng rất mực Công

bằng, các Ngài đâu thể vì những sự tâng bốc, lo lót, hoặc van xin lạy lục mà ban cho kẻ này nhiều quyền lợi hơn kẻ kia. Nghĩ thế quả thực là ngây ngô, lệch lạc, quá xem thường các Đấng Bề Trên. Ai làm điều gì sẽ gặt hái điều ấy! Đó là sự Nhân Quả Công Bằng của Trời Đất. Dù ta không xin xỏ, cầu khẩn, điều ta tạo gây cũng sẽ được thọ lãnh trong tương lai, chỉ sớm hay muộn. Nếu ta làm điều lành thì ta sẽ hưởng quả lành, nếu ta làm điều ác thì ta sẽ lãnh quả xấu, quả khổ.

Vậy hãy van xin bằng việc làm của chính ta, và hãy làm đúng những gì Cha, Phật và Chúa đã dạy bảo, lưu truyền để được thọ hưởng những ân lành thánh thiện.

Hãy xóa tan những mê tín để mạnh dạn bước vào CHÁNH TÍN, để đạt đến SỰ THẬT, đạt đến CHÂN LÝ của CHA TRỜI.

PN, 05-05-2005

THIÊN TÂM.
